

Cílem mé diplomové práce je zhodnocení limitů arbitrability pracovněprávních sporů v České republice, popis rakouské právní úpravy a následné zamyšlení se nad možnostmi řešení tuzemských problémů spojených s arbitrabilitou pracovněprávních sporů. Téma arbitrability pracovněprávních sporů jsem si vybral z důvodu svého zájmu nejen o tuzemské rozhodčí řízení, ale rovněž i o mezinárodní arbitráže. Na téma arbitrability pracovněprávních sporů bylo v době zpracovávání této práce publikováno jen několik málo odborných článků, přestože je to téma dle mého názoru velmi zajímavé a v některých aspektech této problematiky se názory odborníků diametrálně odlišují. V souvislosti se změnami v občanském právu, které nastaly k 1. 1. 2014, se česká úprava občanského práva ještě více přiblížila k úpravě německé a rakouské. Z důvodu této blízkosti jsem podrobněji zkoumal arbitrabilitu pracovněprávních sporů v Rakousku, kterou následně předkládám jako možné východisko k případné novelizaci tuzemských zákonů. Práce je rozdělena do osmi hlavních kapitol. V první je rozebráno rozhodčí řízení v obecné rovině, a to včetně jeho výhod a nevýhod. V kapitole druhé a třetí se věnuji mimosoudnímu a alternativnímu řešení pracovněprávních sporů individuálních i kolektivních. Čtvrtá kapitola je věnována mimosoudnímu řešení některých pracovněprávních sporů v Německu, a zejména pak rozhodčímu řízení v pracovněprávních sporech v Rakousku. Kapitola pátá má za cíl upozornit na možné hranice arbitrability pracovněprávních sporů z pohledu judikatury tuzemských soudů. V šesté kapitole se zabírám arbitrabilitou pracovněprávních sporů na základě výkladu relevantních ustanovení zákona o rozhodčím řízení a zákoníku práce. V sedmé kapitole jsem na základě poznatků uvedených v práci navrhnul úpravu de lege ferenda a v závěrečné osmé kapitole formuluji výsledek úvahy o arbitrabilitě pracovních sporů a upozorňuji na některá nová rizika s touto problematikou spojená.